

§ 15.

Příbuzní, čeledínové a domácí osoby zemřelého jsou zavázáni, byla-li nemoc jeho nakažlivá, svědomitě udati každé náčiní a všecko prádlo a šatstvo, jehož zemřelý ve své nemoci užíval, jakož i přesně zachovávatí všeho, co ohlédač k vůli očištění a desinfekci anebo po případě k vůli zničení tohoto náčiní a těch svrchků nařídí.

Kdo za takových okolností něco z těchto předmětů zatají nebo vědomě koupí nebo jinak si přivlastní, činí se vinným přestupku zákona, kterýž dle § 394. zák. trestního trestem vězení od 3 dnův až 1 měsíce se trestá.

§ 16.

Představený obce má, jakmile ho písemné oznámení ohlédače mrtvol o úmrtí po nakažlivé nemoci dojde, o tom ihned učiniti oznámení úřadu politickému, jestliže se to již bylo nestalo, a současně má zevrubné provedení od ohlédače mrtvých ku všemožnému zabránění dalšího se rozšiřování nakažlivé nemoci nařízených opatření desinfekčních a ostatních prostředků cestou místní policie zabezpečiti.

§ 17.

Shledá-li ohlédač mrtvých, že se mrtvola za příčinou nebezpečí nákazy, pro omezenost místa anebo rychlého nastoupení hniloby až do pochování na místě úmrtím ponechati nemůže, jest představenstvu obecnímu naříditi, aby byla mrtvola převezena do umrlčí komory anebo do jiné místnosti k tomu vhodné, při zachovávaní nařízených prostředkův opatrnostních, kteréž ohlédač mrtvých za tou příčinou udá, aby se nakažlivá látka skrze nosiče mrtvoly anebo skrze dopravní předměty nerozšířila.

§ 18.

Vystavování mrtvol v otevřené rakvi před domem smutku, v kostele nebo na hřbitově jest zakázáno.

Také vystavování mrtvol uvnitř domu smutku, jestli-že s tím otevřený přístup pro obecnstvo je spojen, nesmí se díti jestli-že hniloba valně pokročila anebo jestli-že umrlý podlehnul nakažlivé nemoci.

V poslední příčině může se i donesení mrtvoly na místo pohřební a po případě i průvod pohřební zakázati.

Oo do fotografování mrtvol platí ustanovení ministerialního nařízení ze dne 14. března 1891; ř. z. č. 34.